



JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. april 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2016-0030-4283
Dok.: 1904161

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 382 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. marts 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 382 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren indhente orientering om, hvorfor hele straffesammenhængen ikke har fundet anvendelse i forbindelse med dommen i Randers-sagen, jf. artiklen ”Seks års fængsel til 48-årig i stor pædofili-sag fra Randers” fra dr.dk den 4. marts 2016”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Jeg kan oplyse, at jeg til brug for mit bidrag til besvarelsen af spørgsmålet har indhentet udtalelser fra Østjyllands Politi og Statsadvokaten i Viborg.

Det fremgår af udtalelsen fra Østjyllands Politi, at der i den pågældende sag bl.a. var rejst tiltale for flere seksuelle overgreb begået over for børn under 12 år og for flere tilfælde af optagelse, besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale.

Der var endvidere bl.a. rejst tiltale for forsøg på at købe eller på anden måde at skaffe et spædbarn i Rumænien med henblik på at udnytte barnet til seksuelle forhold.

Derudover var der rejst tiltale for flere forhold med relation til den tiltaltes funktion som henholdsvis administrator og co-administrator af to websider. Det drejer sig bl.a. om medvirken og forsøg på medvirken til, at adskillige personer besad og på systematisk eller organiseret vis udbredte børnepornografisk materiale. Derudover drejer det sig bl.a. om medvirken og forsøg på medvirken til, at adskillige personer optog børnepornografisk materiale og i den forbindelse begik seksuelle overgreb mod børn, samt medvirken og forsøg på medvirken til, at disse personer besad og på systematisk eller organiseret vis udbredte det nævnte børnepornografiske materiale.

2. Østjyllands Politi har oplyst, at anklagemyndigheden nedlagde påstand om, at tiltalte skulle dømmes til forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 2. Anklagemyndigheden henviste i den forbindelse bl.a. til antallet af lovovertrædelser, den lange tidsmæssige udstrækning af handlingerne samt grovheden af handlingerne. Anklagemyndigheden henviste desuden til en udtalelse fra Retslægerådet.

Anklagemyndigheden nedlagde en subsidær påstand om fængselsstraf på ikke under 10 år. Anklagemyndigheden

gjorde i den forbindelse gældende, at der skulle ske anvendelse af strafforhøjelsesreglen i straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.

3. Det kan mere generelt oplyses, at forvaring er en anden retsfølge af den strafbare handling, som kan idømmes i stedet for straf.

Efter straffelovens § 70, stk. 2, kan en person bl.a. dømmes til forvaring, hvis 1) han findes skyldig i voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller i forsøg herpå, og 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og 3) anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Det fremgår af straffelovens § 80, stk. 1, at der ved fastsættelse af en straf – herunder en fængselsstraf – under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Efter straffelovens § 80, stk. 2, skal der ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed tages hensyn til den med lovovertrædelsen forbundne skade, fare og krænkelse samt til, hvad gerningsmanden indså eller burde have indset herom. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen.

Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere lovovertrædelser, fastsættes der for disse en fælles straf inden for den foreskrevne strafferamme eller, hvis flere strafferammer kommer i betragtning, den strengeste af disse. Det fremgår af straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt.

Af straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt. fremgår det endvidere, at straffen kan overstige den højeste for nogen af lovovertrædelserne foreskrevne straf med indtil det halve, hvis der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

4. I den foreliggende sag var der rejst tiltale for flere lovovertrædelser med forskellige strafferammer. Den strengeste af strafferammerne giver mulighed for at idømme straf af fængsel i indtil 12 år. Ved anvendelse af strafforhøjelsesreglen i straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., ville der herefter kunne idømmes straf af fængsel i indtil 18 år.

5. Retten i Randers afsagde dom i sagen den 4. marts 2016.

Retten frifandt den tiltalte for det forhold, der vedrørte et forsøg på at købe eller på anden måde at skaffe et spædbarn i Rumænien med henblik på at udnytte barnet til seksuelle forhold.

I øvrigt skete der i væsentligt omfang domfældelse i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Retten fulgte ikke anklagemyndighedens påstand om forvaring. Der blev således – med dissens for at idømme forvaring – udmålt en fængselsstraf på 6 år. Som begrundelse for dette udtalte rettens flertal (to voterende):

”Da tiltalte er frifundet i sagens forhold 8 [forholdet vedrørende forsøg på at købe eller på anden måde at skaffe et spædbarn med henblik på at udnytte barnet til seksuelle forhold], der efter sin karakter var et meget groft forhold, og i dele af forhold 9 b og 10 b [medvirken og forsøg på medvirken til, at adskillige personer optog børnepornografisk materiale og i den forbindelse begik seksuelle overgreb mod børn, samt medvirken og forsøg på medvirken til, at disse personer besad og på systematisk eller organiseret vis udbredte det nævnte børnepornografiske materiale], finder disse voterende herefter og efter en samlet vurdering af det i øvrigt foreliggende, at der ikke er et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at dømme tiltalte til forvaring og stemmer derfor for, at tiltalte straffes med en fængselsstraf.”

Retten bemærkede følgende om strafudmålingen:

”Efter udfaldet af skyldvurderingen er der ikke grundlag for at citere straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.

Ved udmålingen af den tidsbestemte straf lægger retten vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i meget grove seksuelle overgreb mod adskillige børn under 12 år, herunder til dels ved medvirken, samt at tiltalte har indtaget en overordnet rolle i to omfattende netværk på TOR-netværket for producenter af børnepornografisk materiale. Handlingerne er begået over en lang periode og har bl.a. bestået i andet seksuelt forhold end samleje, optagelse heraf og af andre krænkelser med henblik på udbredelse, medvirken til samleje, anal samleje og andet seksuelt forhold i betydeligt omfang samt forsøg herpå overfor børn under 12 år.”

6. Det kan i øvrigt oplyses, at Statsadvokaten i Viborg har oplyst, at dommen er anket til skærpelse og til domfældelse i overensstemmelse med den endelige tiltale for byretten, principalt med påstand om, at tiltalte idømmes forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 2, subsidiært med påstand om, at straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., finder anvendelse i tilfælde af fængselsstraf.”